

nu kommer Kristeligt Folkeparti i Folketinget igen, og så lægger man sig politisk et helt andet sted end Christian Christensen – som er en af dem, der har præget Kristeligt Folkeparti ganske meget – gjorde, da han var miljøminister. I virkeligheden var han jo med til at sætte lige netop denne dagsorden. Han gjorde det faktisk før vandmiljøplanen, og han sagde det helt modsatte af det, som hr. Ole M. Nielsen siger nu.

Hr. Ole M. Nielsen siger, at han ikke tror på tallene, men at tvivlen skal komme miljøet til gode. De tal, som vi har opereret med, er jo beregningstal. Jeg vil spørge Kristeligt Folkepartis ordfører, om det ikke er rigtigt, at situationen ude i naturen er meget dårligere end de beregningstal, vi arbejder med, og hvad det er, man bygger på, når man ikke tror på tallene og ikke tror på, at det her er så slemt, som vi andre er gået ud fra, at det er.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Nu skal man jo ikke grave grøfter her, og Kristeligt Folkeparti skal da være velkommen her i Folketinget.

Men jeg må indrømme, at det har undret os noget i Det Radikale Venstre, at Kristeligt Folkeparti med så stolte traditioner på miljøområdet, som vi ved, partiet har – og som jeg også håber det får igen – kan være med til at sige nej til forslagene her.

Mit konkrete spørgsmål går bl.a. på: Er hr. Ole M. Nielsen ikke enig i, at af de 100.000 t, som var med i Christian Christensens vandmiljøplan fra 1987, mangler der stadig omkring 37.000 t? Hvorfor vil hr. Ole M. Nielsen ikke være med til at finde dem på denne måde, eller har hr. Ole M. Nielsen andre måder, han mener, planen kan opfyldes på?

(Kort bemærkning).

Christian Mejhdahl (V):

Jeg skal heller ikke grave grøfter, men der er en enkelt ting, som står uklart for mig, og som jeg tror der er mange, der gerne vil have på plads.

I valgkampens første fase ville Kristeligt Folkeparti kompensere landbruget for de 500 mio. kr., det koster erhvervet at gennemføre Vandmiljøplan II. Senere i valgkampen var det kun normnedsættelsen, der skulle kompenseres, og i dag siger hr. Ole M. Nielsen, at der skal en kompensation på bordet, og tallet 500 mio. kr. nævnes igen.

Jeg vil godt have hr. Ole M. Nielsen til at præcisere, hvor Kristeligt Folkeparti vil lande med hensyn til kompensation. Venstre vil gerne være med til at se generelt på landbrugets omkostnings- og konkurrencevilkår, som er forårsaget af vandmiljøplan, EU, landbrugsreform, WTO-forhandlinger osv. Hvor mon vi kan mødes?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Først til hr. Steen Gade: Jeg må jo indrømme, at jeg ikke ved, om Christian kan høre, hvad jeg siger, og det kunne jeg også være lidt bekymret for. Men jeg mener da lige så godt, vi kan tage det lidt i spøg. Vi har jo ikke mere sjov end det, vi selv laver.

Med hensyn til de stolte traditioner må jeg indrømme, at det anfægter også mig, at der er nogle, der har taget patent på at være grønne. Det er det, der er problemet i sagen her. Vi mener også, vi er grønne, men vi mener ikke, at man kan opgøre grønheden i nogle enkle tiltag, specielt når det gælder vores landbrug og på enkelte andre områder. Vi mener, at det at være grøn er et spørgsmål om en total livsholdning, en total omlægning af vores samfundssystem, en total ændring af produktionspres, og at vi oven i købet skal bruge mere bare for at afskaffe arbejdsløsheden. Der må være andre måder, man kan gøre tingene på.

Men tilbage til vandmiljøplanen, og her er det stadig vigtigt for mig at beskrive lidt, hvad det er at være grøn, og vende mig mod dem, der har taget patent på at være grønne. Hr. Steen Gade siger, at ude i naturen er situationen betydelig dårligere, og det er lidt af det samme, når fru Vibeke Peschardt spørger, om vi ikke er enige i, at der mangler noget i at opfylde de 100.000 t. Jo, det tror vi, og det er det, jeg har haft imod den oprindelige Vandmiljøplan I – ikke tiltagene, men den måde, man vil måle dem på.

Man vil måle resultaterne fornuftigt, og mas-ser af gode fagfolk og vores miljø- og energiminister siger, at det har man ikke kunnet inden for den tidsramme, man har sat op som mål. Det er det, vi vender os imod. Vi tror, man kan nå det ved de oprindelige tiltag, og ellers mener vi i hvert fald, det er for tidligt at drage nogen konsekvenser.

Hr. Christian Mejhdahl vil ikke grave grøfter. Nu kan det jo være udmærket at grave grøfter, for det kan da også have noget med miljøet at